

РЕШЕНИЕ

№ 22967

гр. София, 03.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 09.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3907** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на „Веслец Трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет.5, ап.29, представлявано от Р. Т. Ч. – управител срещу принудителна административна мярка „репатриране на автомобил“, наложена на 13.03.2025 година от „инспектор репатриране“ към ОП „Общински паркинги и синя зона“ – [община].

В жалбата се посочва, че липсва основание за налагане на оспорената ПАМ, тъй като автомобилът не е бил паркиран в зона, в която да създава опасност или да прави невъзможно преминаването на другите участници. Прави възражение, че не е налице хипотезата на чл.172, ал.5 б.“б“ от ЗДвП, което прави репатрирането на МПС незаконосъобразно.

В с.з., жалбоподателят, редовно призован не изпраща представител. Депозирано е становище от процесуалния представител на жалбоподателя, в която същия поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноси по приложения към становището списък по чл.80 ГПК.

Ответникът „инспектор“ към ОП „Общински паркинги и синя зона“ – [община], не се явява, не се представлява.

Административен съд-София-град, 7-ми състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства в тяхната цялост съгласно разпоредбите на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложения по делото констативен протокол № 0092459, изпълнявайки служебните си задължения, ответникът С. К. - „инспектор репатриране“ към ОП „Общински паркинги и синя зона“, В. И., Д. Д. и мл. полицаи Д. П. , при извършена на 13.03.2025г. около 14:50 часа проверка, установил, че пътното превозно средство на жалбоподателя е паркирано върху тротоара на [улица] [населено място]. Видно от протокола, превозното средство е било репатрирано на

основание чл.171, т.5, б. „а“ и „ЗДвП.

Жалбата е неоснователна.

Спрямо управлявания от жалбоподателя автомобил е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 5 ЗДвП – „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“. Според чл. 168, ал. 1 ЗДвП определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач.

Със Заповед № 4957/26.11.2019г. на кмета на [община] е възложено на длъжностните лица на ОП „ Общински паркинги и синя зона“ да прилагат ПАМ по реда на ЗДвП, а видно от приложената по делото заповед № 0255/27.01.2020г. на Кмета на [община], с която допълнена Заповед № 4957/26.11.2019г. ответникът е оправомощен да разпорежда прилагането на ПАМ.С оглед изложеното дотук, съдът намира, че ПАМ е приложена от компетентен орган.

Според чл. 172 ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая се касае за заповед по т. „б“ на чл. 171, т. 5 ЗДвП, за която не е въведено изискване за писмена форма, поради което разпореждането за принудителното преместване може да бъде издадено и в устна форма. Следователно, не са нарушени изискванията за форма на акта и не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения при прилагането на мярката.

Според чл. 171, т. 5, б. „б“ ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Видно от посочената разпорежба, тази принудителна административна мярка може да се налага в три хипотези, а именно 1. МПС е паркирано в нарушение на правилата за движение на място, обозначено с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудителното преместване на паркирано превозно средство; 2. когато създава опасност за останалите участници в движението; 3. когато прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тези предпоставки дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност и да наложи ПАМ.

Съдът приема обаче, че е изпълнена третата хипотеза по чл.171,т.5, б. „б“ от ЗДвП - превозното средство е паркирано по начин, по който прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Съгласно разписаното в разпореждбата на чл. 98, ал. 2, т. 2 от същия закон, престоят и паркирането на платното за движение и на тротоара непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях, са забранени. Безспорно е установено от приложения по делото снимковия материал , че мястото на което бил паркирано процесното МПС е вход на гараж, обозначен с табела и така паркиран автомобиля затруднява достъпа до гаража.

С оглед на това съдът приема, че са налице основания за прилагане на ПАМ от процесния вид и е спазен материалният закон. Тъй като е изпълнена предпоставката по чл.171, т.5, б.„б“, предл.

трето, а именно, МПС е паркирано по начин, по който прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Мярката е приложена в пълно съответствие с целта на закона, тъй като принудителното преместване на превозното средство е не само оправдано, но и наложително за осигуряване възможността на собственика на гаража да използва същия по предназначение.

С оглед изложеното дотук, оспорената заповед се явява законосъобразна на всички основания по чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При това положение претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото се явява неоснователна и не следва да бъде уважено .

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Веслец Трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет.5, ап.29, представлявано от Р. Т. Ч. – управител срещу принудителна административна мярка „репатриране на автомобил“, наложена на 13.03.2025 година от „инспектор репатриране“ към ОП “Общински паркинги и синя зона“ – [община], по отношение на лекотоварен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: